

*** کرسی بی‌تأثیر آسیایی را نمی‌خواهم**
*** کسب کرسی بین‌المللی بازی نخود و کشمش نیست**
*** سوریان بدانند این کارزار مهم‌تر از طلای المپیک است**
*** دادن یک طلا به دو نفر برای من قابل درک نیست**
*** مسئولان از کشتی بهره‌برداری سیاسی نکنند**

وحید جعفری

Vahid Jafari

عباس جدیدی در گفت و گو با ایران ورزشی: هنوز دلیل رد صلاحیت‌ام را نگفته‌اند

روس‌ها برای طلای سنگین وزن دلار هم خرج می‌کنند

این کرسی برای مردم ایران بود و خود خادم باید دلایل کنار رفتنش را برای مردم بگوید.

نمی‌دانم خبر دارید یا نه، چند روزی است که حاشیه‌هایی بر سر مدال طلای سنگین وزن المپیک لندن به وجود آمده و گروهی این مدال و کسب جایگاه سوم المپیک را حق کمیل و تیم ایران دانسته و گروهی دیگر طلای مشترک کمیل با بلال ماکخوف روس و جایگاه سوم را آنقدرها هم مهم نمی‌دانند، نظر شما در این باره چیست؟

من از تهمت زدن می‌ترسم و نمی‌توانم به این راحتی‌ها تهمت بزنم اما این ماجرا کمی لق می‌زند. راستش را بخواهید این موضوع برای من قابل درک نیست که یک نفر مدال طلا را داشته باشد و یک نفر دیگر هم باز همان مدال را داشته باشد، چرا باید این اتفاق بیفتد؟ این قانون کی و از کجا آمده است. این پذیرفتنی نیست و به نظر من سهم‌خواهی است. ما خوب می‌دانیم که روسیه در این زمینه لابی قدرتمندی دارد و هر کاری که بخواهد می‌تواند بکند. با این حال باید از دامن زدن به حواشی پرهیز کرد، چرا که در نهایت دودش به چشم کشتی و خانواده این رشته خواهد رفت.

کم نیستند افرادی که بر این باورند این مدال برای روسیه که به دلیل دوپینگ سیستماتیک، مدال‌های بسیاری را از دست داده و حتی از حضور در المپیک محروم شده‌اند قدرها هم مهم نبوده که بخواهد از لابی‌های خود بهره‌برد.

کشتی برای روسیه بسیار مهم است. روسیه و آمریکا بودند که کشتی را در المپیک نگاه داشتند. مدال سنگین وزن بخصوص طلا برای روس‌ها بسیار اهمیت دارد و حاضر هستند برای آن دلارهای کلان خرج کنند. به هر حال اینجاست که دیپلماسی ورزش خودش را نشان می‌دهد، جایی که ما ضعیف عمل کرده و جایگاه قوی در اتحادیه جهانی نداریم تا در این موارد از حق کشتی ایران دفاع کند. من به عنوان یک کشتی‌گیر ناراحت هستم. این مدال انصافاً حق کمیل تنها بوده، چرا که یک قدم جلوتر از بقیه بوده است.

راستی! دلیل تأیید نشدن صلاحیت‌تان برای حضور در انتخابات فدراسیون کشتی مشخص شد؟

خدا شاهد است که نگفته‌اند. بارها و بارها به وزیر، به رئیس کمیته ملی المپیک، به آن قسمت مربوطه که من را رد صلاحیت کرد نامه نوشتم اما نامه‌هایم بی‌پاسخ ماند. من از این فرصت استفاده کرده و می‌خواهم که دلایل رد صلاحیت بنده را نه به من، بلکه به مردم بگویند. آن را روی سایت خود منتشر کنند تا مردم در جریان قرار گیرند. این حق مردم است.

با توجه به این شرایط کرونایی و البته مشکلات اقتصادی که برای ورزش ایران وجود دارد، آینده کشتی را چطور ارزیابی می‌کنید؟

من می‌خواهم از این شرایط یک درس بگیرم و آن درس خداشناسی و خودشناسی است و از خدا می‌خواهم آنی من را به خود وامگذارد. از مسئولان کلان ورزش هم درخواست می‌کنم که از رشته کشتی بهره‌برداری سیاسی نکنند، کشتی یک رشته مظلوم است، از این افتادگی کشتی و کشتی‌گیران سوءاستفاده نکرده و این رشته مدال آور را در این دوران کرونایی حمایت کنند. در این شرایط بد اقتصادی مربیان سازنده را فراموش نکرده و بسته‌های حمایتی برای آنها در نظر بگیرند. جوری نشود که وقتی کرونا تمام شد متوجه شویم که کشتی هم تمام شده است.

من همان زمان هم اعلام کردم سمتی که اثرگذار نباشد را نمی‌خواهم. بنده با این شرط که اثرگذار باشم جلو آمدم. قبل از سفر به هند و در تماس تلفنی و جلسه‌ای هم که با حمید سوریان داشتم به این موضوع اشاره کردم. فعلاً که خبری نیست.

فکر می‌کنید عباس جدیدی در نهایت به این سمت برسد؟
 این کاری نیست که خلق‌الساعه انجام شود. باید حتماً وزارت ورزش، کمیته ملی المپیک، فدراسیون و حتی سفارت ایران در آن کشور حمایت کنند. این بازی نخود و کشمش نیست، نیازمند دیپلماسی قوی است. باید کار ریشه‌ای شود و دولت حمایت کند. باید یک تیم دنبال ماجرا باشد. اینطور نیست که بگویند آقای سوریان یا آقای عباس جدیدی، چون شما قهرمان جهان و المپیک هستید بفرمایید بنشینید اینجا. آنجا بحث مدال مطرح نیست.

پس به خوبی می‌دانید که کسب کرسی بین‌المللی چه اندازه سخت است، با این تفسیر به نظر شما حمید سوریان می‌تواند به عضویت هیأت رئیسه اتحادیه جهانی برآید؟

من برای سوریان آرزوی موفقیت می‌کنم. از مدیران ورزش تقاضا دارم، جدی و مستمراً این موضوع را پیگیری و از او حمایت کنند. از خود سوریان هم می‌خواهم که در جلسات حضور مستمر داشته و از وجود یک مترجم قوی در کنار خود بهره‌برد. او فرد شایسته‌ای است.

آیا سوریان در صورت راهیابی به هیأت رئیسه اتحادیه جهانی، می‌تواند فرد تأثیرگذاری بوده و در معادلات و تصمیمات اتحادیه جهانی نقش داشته باشد؟

دیکته ناوشته غلط ندارد. در حال حاضر همه به به و چه‌چه می‌کنند، در حالی که بعد از ورود سوریان به این کارزار تازه مشخص می‌شود که چند مرده حلاج است. آقای سوریان باید بداند که وارد چه کارزار مهمی می‌شود؛ کارزاری که مهم‌تر از المپیک و طلای آن است و بازتاب آن سنگین‌تر از هر مدالی است. در این آوردگاه باید بیشتر از هر چیز به منافع ایران توجه داشته باشد. فردی رو به دیگری کرد و پرسید: «به نظرت من چند روزه می‌رسم مشهد؟» دیگری گفت: «چند قدم برو» و بعد پاسخ داد: «یک ماهه.» سؤال کرد: «چرا اول نگفتی؟» جواب داد: «چون راه نرفته بودی و نمی‌دانستم چطور حرکت می‌کنی.» حالا حکایت حمید سوریان هم به همین شکل است. باید ابتدا پا به این کارزار بگذارد تا مشخص شود که چگونه عمل خواهد کرد.

فکر می‌کنید مافیای حاضر در این بخش این فرصت را به نماینده ایران خواهند داد؟

متأسفانه فضاهای سیاسی و پشت پرده، فضاهای بسیار پلشتی هستند، دنیای سیاست، دنیای زن و شوهری نیست که در آن ایثار، بخشش و از خودگذشتگی ببینیم. در این بخش افراد برای رسیدن به منافع خود شمشیر می‌زنند، پس شما هم باید شمشیر بزنید و برای منافع خود به جلو بروید، درست مثل قوام‌السلطنه. این بازی را باید در یک فضا و بستر سیاسی پیش برد.

عضویت در هیأت رئیسه اتحادیه جهانی بزرگترین عنوانی است که در این دوره فردی از ایران می‌تواند به دست آورد و رسول خادم این کرسی را تصاحب کرده بود اما به راحتی از این سمت بزرگ چشم‌پوشی کرده و کنار رفت، به نظر شما چرا خادم دست به چنین کاری زد؟

می‌خورد تا به پایین برسد، از این ستون تا آن ستون فرج است، کسی از فردا خبر ندارد، بالاخره کرونا تمام شده و واکسنش پیدا خواهد شد. بچه‌ها باید به کوه رفته، در خانه بدنسازی کنند و به فکر فردای پایان کرونا باشند. متأسفانه این کرونا باعث شده تا افراد کمتری بخصوص در رده نونهالان و نوجوانان در این ایام به کشتی بیایند و دود این ماجرا در سال‌های بعد به چشم کشتی خواهد رفت.

آیا در این باره با فدراسیون حرف زده و پیشنهادات خود را داده‌اید؟

این معضل تنها برای کشتی یا ورزش ایران نیست. کل دنیا درگیر این ویروس هستند. من هم هر پیشنهادی دهم در سطح جهانی باید مورد بررسی قرار گیرد و سازمان بهداشت جهانی در این باره نظر دهد. این موضوع آنقدر حساس است که حتی المپیک را تحت‌تأثیر قرار داد و تصمیم بر این شد تا المپیک در زمان خود برگزار نشود. فدراسیون نشینان خود به این ماجرا واقف هستند.

به هر حال باید از یک جایی شروع کرد، چرا که برنامه‌های کشتی معلق مانده و باید دست کم تکلیف سهمیه‌های المپیک مشخص شود. کمیل قاسمی که عضو کمیسیون ورزشکاران اتحادیه جهانی است در پیشنهاد خود به اتحادیه و برای اینکه کشتی فعالیت خود را از سر گیرد، اعلام کرد که مسابقات کشتی در فضای باز برگزار شود.

پیشنهاد خوبی است اما باید دید که در این شرایط امکانپذیر است یا نه. کشتی ورزش سنگینی است که دو ورزشکار رودرروی هم قرار گرفته و در نزدیک‌ترین حالت ممکن با هم مبارزه می‌کنند. کافی است یک نفر ناقل بوده و خود خبر نداشته باشد تا این بیماری را به دیگران انتقال دهد. یک فرد ناقل می‌تواند ۱۵ روز بدون اینکه خود اطلاعی داشته باشد این ویروس را با خود به همه جا ببرد. در این رابطه ما نیز باید با موج و جریانات جهانی پیش برویم، به قول بزرگی «مرگ دسته جمعی عروسی است.» اگر قرار است اتفاقی بیفتد بگذارید ما نیز در کنار سایر مردم دنیا باشیم و با هم آن را تجربه کنیم.

رابطه‌تان با فدراسیون چطور است؟

من با هیچ‌کس در دنیا مشکل ندارم؛ خدا شاهد است.

حتی با رسول خادم؟

حتی با رسول. این آسیاب به نوبت است و ما باید دین خود به کشتی را ادا کنیم؛ فدراسیون فعلی، قبلی، قبلی‌ها، بعدی و ... والله قسم، کشتی ملک شخصی کسی نیست و همه ما نوکر کشتی هستیم. این کار کار ستاد و صف است. عده‌ای در ستاد هستند و عده‌ای در صف، حال این وسط افرادی بداخلاقی و بی‌اخلاقی می‌کنند در بستر انتخابات می‌کنند، بماند. نباید اینطور باشد، این بی‌تقوایی است. یکسری افراد در سطح کلان ورزش دست به کارهایی می‌زنند که باعث تأسف می‌شود.

قرار بود در کنفدراسیون آسیا صاحب سمت شوید، این ماجرا به کجا رسید؟

هرچقدر شما می‌دانید من هم می‌دانم!

در این خصوص یک سفر به هند هم داشتید؟

در آن سفر بنده ناظر فدراسیون بودم و آنجا هم خبری نبود و چیزی مطرح نشد. آن موقع آمدند یک مانور سیاسی روی اسم ما دادند و رفتند. بعد از آن هم حتی یک تلفن به ما نزدند. حالا هم که کشتی در رکود است.

خودتان چه اندازه علاقه‌مند به کسب چنین کرسی هستید؟

عباس جدیدی را هر چقدر هم با حساسیت بخش کنید نامش وسط عرشه کشتی ایران قرار می‌گیرد، با این حال برخلاف نام بزرگش هیچ‌گاه این امکان را پیدا نکرد تا در بدنه مدیریت کشتی به ورزش ملی ایران خدمت کند. خود معتقد است این آسیاب به نوبت بوده و دیر یا زود سکان هدایت به دست‌ان توانمند او خواهد رسید و آن روز کشتی ایران را به سمت پرافتخارترین و آرام‌ترین ساحل هارنمون خواهد کرد. او در این روزهای کرونایی نه این طرفی است و نه آن طرفی، در واقع، بی‌طرف، هیچ کجاست، جز در خانه و شاید در خلوت خود بیت «هر چند زکار خود خبردار نه‌ایم / بیهوده تماشاگر گلزار نه‌ایم // بر حاشیه کتاب چون نقطه شک / بی کار نه‌ایم اگر چه در کار نه‌ایم» از ابوسعید ابوالخیر را زمزمه می‌کند و به این می‌اندیشد که فردا روز بهتری خواهد بود یا نه. مصاحبه کردن با قهرمان اسبق جهان و عضو سابق شورای شهر تهران برای ما هیچ وقت خالی از لطف نبوده و بی‌تردید خواندن آن برای شما خوانندگان عزیز.

عباس جدیدی این روزها مشغول چه کاری است و چه می‌کند؟

درس می‌خوانم. مقاله می‌نویسم. کارهای عقب افتاده را انجام می‌دهم. باشگاه را هم که به خاطر کرونا بسته‌اند و فرصتی پیش آمده تا بدهی‌هایمان به خانواده را پرداخت کرده و جبران روزهایی را کنیم که کنار خانواده حضور نداشتیم تا طلبکار نشوند و بعدها بگذارند به حسابمان.

در طول دورانی که تمرینات کشتی را دنبال می‌کردید، تجربه‌ای مشابه با این دوران کرونایی داشتید که باعث شود تمرینات‌تان محدود یا به کل کنسل شود؟

نه به این شکل که از سر جبر بوده و عمومی باشد، بیشتر اختیاری بوده و به مسائل و مشکلات شخصی بازمی‌گردد.

پس مسائلی بوده که باعث شود تا شما هم قید تمرینات گروهی را بزنید؟

مدل زندگی هرکسی با دیگری فرق دارد. شرایط زمانی و مکانی نیز در این مسائل بی‌تأثیر نیستند اما با این حال من در آن دوران هیچ‌گاه تمرینات انفرادی را تعطیل نکرده و همیشه تمرین کرده‌ام. همواره مسائلی است که باعث می‌شود تا یک ورزشکار از تمرینات دور شود، مشکلاتی چون آسیب دیدگی، مسائل خانوادگی، مشکلات مالی و ... با این حال من هر وقت از تمرینات گروهی کنار رفتم اختیاری بوده و دلیل آن اختلاف نظر و سلیقه‌ای بوده که با سایر نفرات حاضر در اردوی تیم ملی داشتم. هر زمان که با روح و روان من بازی می‌کردند و می‌خواستند من را به وزنی بالاتر بفرستند، رفته و تمرینات را به صورت انفرادی دنبال می‌کردم و جالب اینکه بیشتر هم تمرین می‌کردم، شاید روزی چند بار.

پس تجربه تمرین انفرادی کم ندارید، پیشنهادتان برای این شرایط و گذر از این بحران چیست؟

خدا رحمت کند حاجی فعلی را. این آخرها که می‌رفتیم پیشش حرف جالبی می‌زد، می‌گفت: «ای بابا، کسی بخواد قهرمان جهان بشه، با ساک خودش هم تمرین کنه، قهرمان می‌شه.» پشت این حرف حاجی کلی تجربه خوابیده است. حال کرونا یا هر چیز دیگری که باشد، نباید مانع از تمرین ورزشکاران شود. قهرمانان می‌توانند در حریم خصوصی خود، در فضای باز تمرینات را به صورت انفرادی دنبال کنند. نباید از تمرینات غافل شوند، یک سیب را که بالا بیندازید، صد چرخ